

af flera sekler, vore ju i och för sig värda att bevaras som ståtliga minnesmärken. Man genomtränges af vördnad, när man nalkas en sådan jätteek, hvars grenar äro tjocka som större träd, och man kan ej undgå att blicka med vemod på dessa stubbar öfverallt i skogen, hvilka mäla om hvar skogens jättar stått och rest sina kronor mot skyn, och hvilka kolossala dimensioner de innehaft.

Skulle denna min uppsats i någon mån leda till, att Naturskyddsföreningen tager saken om hand eller träder räddande emellan i och för bevarandet af en del af dessa ståtliga minnesmärken med dess säregna insektsfauna, då skulle jag anse mig hafva nedskrifvit den i en lycklig stund.

Emil Sandin.

Från exkursioner i Helsingborgs- och Engelholms-trakten i juli månad innevarande år medförde undertecknad några arter coleoptera, om hvilkas förekomst inom Sverige intet mig veterligt publicerats, ehuru arterna af herr B. VARENIUS i Helsingborg förut i Skåne anträffats.

Vid hamnen i sistnämnda stad undersöktes den rika siliquosvegetationen, bestående särskildt af *Lepidium ruderales*, *Sisymbrium sophia* och *S. altissimum*. På dessa växter träffades rätt talrikt den lilla *Phyllotreta obscurella* ILL.

Vid Engelholm gjordes en utflykt till den i entomologiskt hänseende rika och intressanta kronoskogen samt flygsandsområdet vid Skelderviken därutanför. I sanden bland de täta *Elymus*-ruggarna anträffades *Dromius longiceps* DEJ. Den höll till invid rötterna af *Elymus*, och genom att skaka dessa framskrämdes ett och annat individ, som med lifliga rörelser sökte undkomma. Ofta var den i sällskap med *Dromius sigma* ROSSI, som här var mycket allmän. Som bekant hör en tredje *Dromius*-art, *Dromius linearis* OL., vid hafskusten hemma i *Elymus*-formationen, där jag ofta, t. ex. vid Raus utanför Helsingborg, funnit den uppkrupen på strandrågstråna. Denna vana synes *Dromius longiceps*, som enligt SEIDLITZ i Fauna baltica (Editio 2) lever »unter Pappelrinde», ej hafva.

På samma lokal vid Skelderviken gjordes också fyndet af ett exemplar af *Cassida oblonga* ILL., uppkrupet på *Elymus*-stråna. Här lefde för öfrigt de typiska flygsandsdjuren *Aegialia arenaria* FABR., *Eonius bimaculatus* ILL. samt *Otiorrhynchus atroapterus* DE GEER.

Örebro i oktober.

Anton Jansson.

Atomaria¹ fimetarii HERBST. — Denna vackra och för sitt släkte ovanligt stora art fann undertecknad i September månad 1911 rätt talrikt under omständigheter, som torde förtjäna an-

¹ Bör heta *Grobbenia* enligt KUHNT.

Red.

tecknas. Den anträffades nämligen på den på fet trädgårdsjord växande bläcksvampen (*Coprinus comatus* BOT.), en bland de få ätbara svamparter, som bruka vara alldeles förskonade från angrepp från insekters sida; åtminstone har undertecknad, som är lika ifrig svampplockare som coleopterolog, aldrig sett något exemplar af bläcksvampen, som hyst larver eller imagines af någon svampätande insekt. Bläcksvampen är ju också ganska kortlifvad, i det hela svampen inom kort upplöses i en svartaktig, bläckliknande vätska, och saknar måhända därför de för insekterna lockande egenskaperna.

Ifrågavarande höst befanns emellertid så godt som hvarje exemplar af bläcksvampar — och de bruka kunna räknas i hundratal — i den trädgård i Örebro, som jag årligen skattar på svamp, hysa individ af *Atomaria fimetarii*, så godt som undantagslöst två i hvarje svamp. Skalbaggarna höllo först till strax ofvan jordytan på den förtjockade nedre delen af svampfoten, där fruktknoppen växt ut från myceliet. Härifrån gräfdde de sig gångar uppåt genom foten och anträffades slutligen rätt långt uppe i den samma. Sedermera befanns den knöliga delen af foten hysa larver och puppor, påtagligen af *Atomaria fimetarii*. Året därpå kom svampen i augusti månad som vanligt upp i mängd, men ej ett enda exemplar af atomarian kunde nu upptäckas lika litet som under de mer än ett 10-tal år förut, som jag plägat hålla efter bläcksvampen i trädgården.

De öfriga *Atomaria*- och *Anchicera*-arter, som jag funnit — bland dem *Anchicera nigripennis* PAYK. i Nerike — ha ertappats under omständigheter, hvilka tydde på, att de lifnära sig af mögelsvampar.

Örebro i augusti 1913.

Anton Jansson.

Brephos nothum (HÜBN.). — De sista dagarna af mars d. å. såg jag i närheten af Linköping en fjäril af mera ovanligt utseende, som jag antog möjligen kunna vara en *Brephos*; den 1 april märktes den åter fladdra öfver landsvägen (i närheten af några aspar), där den emellanåt slog sig ned och där det slutligen lyckades att infångade den. Den befanns vara *Brephos nothum* (HÜBN.) ♂; de tydligt kamtandade antennerna, sidoklaffarnes och ryggtaggens form lämna intet tvifvel angående arten. — Den uppgifves vara sällsynt. I Ent. Tidskr. 1896 meddelar dock J. PEYRON, att den under några år förekommit ymnigt på ett begränsadt område af Lidingön. — Under våren 1912, men då senare (20 april), såg jag antagligen samma fjäril på en annan lokal nära Linköping — ett skogsbyn med salixbuskar —, men då det ej lyckades fånga den mycket skygga fjärilen, måste det lämnas oafgjordt, om det var denna art.

H. Nordenström.